

Odcinek nr 16 - Je suis polonaise

un livre - książka

un livre de cuisine - książka kucharska

cuisine - kuchnia

non - nie

polonais - polski, Polak

polonaise - polska, Polka

français - francuski, Francuz

française - francuska, Francuzka

beaucoup - bardzo, dużo

Salut Adam!

Bonjour Sara! Jak tam Twoje plany wyjazdu à Paris? Aktualne?

Bien sûr! Oczywiście, że aktualne! Mam już nawet un cadeau pour Adrien.

Oui? A jaki to cadeau, jeśli mogę spytać?

To książka. Książka kucharska z polskimi przepisami.

Aaa! Un livre! Un livre de cuisine. Fantastique! Będzie wiedział jak ugotować żur!

Oui! I na pewno powie, że jest bon i wyjdzie mu bon-jour! To „un livre” to „książka”?

Oui. A „un livre de cuisine” to „książka kucharska”. A dosłownie książka od kuchni. Cher ami, dis en français: Adrien, ten prezent jest dla Ciebie.

Adrien, ce cadeau est pour toi.

A teraz dodaj jeszcze, s'il-vous-plaît, że to jest książka kucharska.

Poczekaj, Adam... Jak to leciało? Kuzyn? Mój kuzyn uwielbia gotować, więc dobrze się składa. :)

**Haha. Non. „Non”, czyli „nie”. „Kuchnia” piszemy „cuisine”, a czytamy „klizin”.
Chociaż rzeczywiście prawie jak kuzyn... ;)**

Cher Ami, dis: To jest książka kucharska.

C'est un livre de cuisine, mais to nie jest jakaś tam zwykła książka kucharska, tylko książka z polskimi przepisami. Adam, jak powiedzieć, że coś jest polskie? No i właśnie, skoro mówimy un livre, a nie une livre, to u nich to jest książek, a nie książka?

Oui. En français un livre jest rodzaju męskiego, więc rzeczywiście książek, ale już kuchnia - cuisine jest rodzaju żeńskiego, a zatem „polska” to będzie „polonaise”. A więc ami, jak powiemy polska książka kucharska?

Polonaise un livre de cuisine?

Bien, tylko trzeba trochę przestawić słowa. Francuzi zwykle mówią najpierw co to za rzecz, a potem jaka ona jest. A więc un livre de cuisine polonaise.

Ale dziwnie! Czyli oni mówią „książka kucharska polska” zamiast „polska książka kucharska”?

Oui! Ami, s'il-vous-plaît, dis: To jest polska książka kucharska.

C'est un livre de cuisine polonaise. A skoro już jesteśmy przy tym, to jakbym chciała powiedzieć, że jestem Polką to też je suis polonaise?

Bien sûr! A ja z kolei powiedziałbym je suis polonais. Cher ami, s'il-vous-plaît, dis: (Ja) jestem Polakiem/Polką.

Je suis polonaise. O, to już umiem co nieco o sobie powiedzieć.

A czy masz jakiś pomysł, jak powiedzieć „Ty jesteś Francuzem”?

Hmm... Tu... es... français?

Oui! Parfait! Cher ami, s'il-vous-plaît, dis: Ja jestem Polką, a Ty jesteś Francuzem.

Je suis polonaise et tu es français. A Francuska powiedziałaaby „je suis française”?

Très bien. Cher ami, wyobraź sobie, że wróciłeś/wróciłaś z Francji i w prezencie masz francuską książkę kucharską. Jakbyś powiedział: „Drogi przyjacielu, proszę.”?

Cher ami, voilà!

To jest prezent dla Ciebie.

C'est un cadeau pour toi.

To jest francuska książka kucharska.

C'est un livre de cuisine française.

Świetnie! Merci beaucoup, rzekłby zapewne ami.

Merci beaucoup ? Że co, że dziękuję z boku?

Haha! „Beaucoup” znaczy bardzo, mais też „dużo”.

Początek brzmi trochę jak „beau”, czyli “b-e-a-u”, co oznacza „piękny”, jeśli dobrze pamiętam.

Oui! Pamiętasz tres bien. Początek z „beaucoup” właśnie tak zapisujemy i też tak czytamy. :)

Cher ami, s'il-vous-plaît, dis: Dziękuję bardzo.

Merci beaucoup.

A wiesz Sara, czasem jak jest jakieś słowo, które zaczyna się samogłoską...

Czym?

Samogłoską? Czyli taką literą, która może sobie stać samotnie, np. a, e, i, u, y.

Okay, to co z nią? Jeśli jakieś słowa zaczyna się na nią, to co wtedy?

Weźmy taki prezent. Jak powiesz „prezent” en français?

Un cadeau.

Oui. Zaczyna się na „u” - un cadeau, to wtedy to „un” łączy się z poprzednim wyrazem.

Nic z tego nie rozumiem...

„To jest prezent” to en français „c’est un cadeau” (wypowiedziane ze spacjami), ale czytam to jak „c’est_un cadeau” (wypowiedziane bez spacji), bo „c’est” łączy się z „un” i tworzy „c’est_un”.

Aha, to ciekawe... zawsze tak jest i trzeba tak robić?

Toujours, czyli zawsze, jeśli słowo kończy się spółgłoską np. „t” i zaczyna samogłoską, w tym przypadku „u”.

Nie jest też błędem, jeśli się tego nie połączy, mais Francuzi zwykle to robią. Cher ami, s'il-vous-plaît, répétez: c’est_un cadeau.

C’est_un cadeau.

C’est_un livre.

C’est_un livre.

A teraz ami, jak powiedziałbyś „mam trzy pomarańcze”?

J’ai trois oranges. Dobrze?

No właśnie tu jest taka sama sytuacja. Słowo „trois” kończy się w zapisie literą „s”, a „oranges” zaczyna na „o”. Znowu więc możemy je połączyć, tylko to „s” czytamy trochę bardziej jak „z”. J’ai trois_oranges. A więc ami, jeszcze raz, dis: Mam trzy pomarańcze.

J’ai trois_oranges. A jakby były dwie, czyli deux, które kończy się na „x”?

Wtedy to „x” też czytamy jak „z” i łączymy z „oranges”. Ami, dis: Ty masz dwie pomarańcze.

Tu as deux_oranges. Chyba już wiem, o co chodzi!

To świetnie! To załóżmy, że idziesz do sklepu à Paris i chcesz kupić trzy pomarańcze i cztery banany. Ami, dis: Dzień dobry, poproszę trzy pomarańcze i cztery banany.

Bonjour! Trois oranges et quatre bananes s'il-vous-plaît.

Voilà! Już chyba zaczynasz mówić, nie tylko un peu français!

Merci! Bien sûr! Je suis très bien!

Zgadza się! I do tego absolument fantastique!

Haha, merci! Adam, muszę lecieć.

Jasne! Merci i cieszę się, że tak szybko robisz postępy!

Ami, pamiętaj o rozwiązaniu quizu do każdego odcinka, to utrwali Twoją wiedzę i znajomość słówek!

Tak jest! I o naszej liście tysiąca najczęściej używanych słówek, którą otrzymałeś od nas na samym początku nauki.

Do usłyszenia! Au revoir!

Au revoir!